

Aan het college van Burgemeester en Wethouders  
van de gemeente Maassluis

Postbus 55  
3140 AB Maassluis

cc Gemeenteraad Maassluis

010 – 5919243  
info@adviesraadsamenlevingszakenmaassluis.nl  
www.adviesraadsamenlevingszakenmaassluis.nl

uw kenmerk      geen

Datum 26 juni 2015

ons kenmerk      juni 15 2

bijlage(n)      0

onderwerp      Advies inzake de “Beleidsregels Participatiewet 2015-2

Geacht college van Burgemeester en Wethouders,

Op 3 juni ontving de Adviesraad Samenlevingszaken het verzoek van U om advies uit te brengen over een nieuwe versie van de “Beleidsregels Participatiewet 2015 -2”.

De Adviesraad voldoet gaarne aan uw verzoek. Hij neemt daarbij mede uw reactie op het Advies van de Adviesraad op de eerdere versie van de beleidsregels in beschouwing.

1. In de beleidsregels is een boeteregime opgenomen bij niet voldoen aan de voorwaarden van de verordening Participatiewet. Bij het bepalen van de zwaarte van de boetes dient rekening te worden gehouden met:
  - de ernst van de overtreding
  - de mate van verwijtbaarheid
  - de omstandigheden waaronder de overtreding heeft plaats gevonden.

Op basis van deze uitgangspunten worden 4 categorieën van boetes gedefinieerd:

- a. 100% van het bedrag waarvoor de gemeente benadeeld is bij opzet
- b. 75% „ „ „ „ „ „ „ grove schuld
- c. 50% „ „ „ „ „ „ „ geen opzet of grove schuld
- d. 25% „ „ „ „ „ „ „ verminderde verwijtbaarheid.

De Adviesraad heeft in zijn advies van 4 maart geadviseerd meer duidelijkheid te verschaffen over de gebruikte begrippen, eventueel met voorbeelden. In uw reactie van 1 april geeft U aan dat “er sprake is van maatwerk, waarbij alle omstandigheden van de situatie worden meegenomen”. De Adviesraad juicht deze werkwijze toe, het blind toepassen van regels kan immers gemakkelijk tot onbillijkheden leiden. Met deze werkwijze bestaat echter wel onzekerheid voor de doelgroep, zeker gezien het feit dat zoals U ook aangeeft, de begrippen onduidelijk zijn. Uit het feit dat U geen voorbeelden geeft leiden we ook af dat het kennelijk moeilijk is om met voorbeelden duidelijkheid te scheppen. Om toch vertrouwen in de aanpak op te bouwen adviseren wij U nu dan ook om een procedure uit te werken om vast te stellen of er sprake is van verwijtbaar gedrag en de mate van verwijtbaarheid en deze procedure duidelijk te maken aan betrokkenen. Een onderdeel daarvan zou kunnen zijn dat de beoordeling niet alleen door de betrokken klantmanager geschiedt doch dat deze zijn oordeel ook voorlegt aan een collega. Op deze wijze wordt de kans op willekeur of de kans dat betrokkene het gevoel heeft dat er van willekeur sprake is verkleind. Ook zal een dergelijke

werkwijze ook meer gelijkheid van beoordeling leiden. Een ander onderdeel van de procedure zou kunnen zijn dat bij bezwaar en beroep de betrokkene snel een antwoord krijgt of zijn bezwaar of beroep gehonoreerd wordt. Op deze wijze weet betrokkene snel waar af en waar aan hij is, wat met name als het bezwaar wordt gehonoreerd bevrijdend kan werken.

2. Op enkele punten in het advies van maart van de Adviesraad over de beleidsregels Participatiewet gaat U niet inhoudelijk is doch U verschuift uw reactie naar de toekomst. Zo geeft U aan dat het advies om extra bijstand te differentiëren naar huishoudtype “zal worden meegenomen in de verwerking van de uitkomsten van het Sociaal Beraad” die in het 4<sup>e</sup> kwartaal van dit jaar gepland is. Het advies om vluchtelingen inrichtingskosten om niet te geven in plaats van in de vorm van een lening “wordt onderzocht”. Het is wellicht overbodig om deze adviezen nu te herhalen.
3. In het advies van 4 maart adviseerde de Adviesraad U te onderzoeken of het mogelijk is bij het verlenen van individuele inkomensvoetstuk of bijzondere bijstand rekening te houden met het voldoen aan de in de wet opgenomen verplichtingen. In uw reactie geeft U aan dat dit in een aantal gevallen al gebeurt. Uit uw antwoord blijkt dus dat dit mogelijk is. U stelt echter dat als er geen relatie is tussen de aangegeven verplichtingen in de participatiewet en de bijzondere bijstand er geen rekening wordt gehouden met het al of niet nakomen van de verplichtingen. Het kan dus voorkomen dat er enerzijds een boete wordt opgelegd en anderzijds extra bijstand wordt verleend. Er zijn meerdere argumenten om bij de beoordeling of men in aanmerking komt voor bijzondere bijstand of individuele inkomenssteun te kijken of iemand de verplichtingen na komt. Een dergelijke werkwijze zal allereerst een stimulans vormen om de verplichtingen na te komen. Het is voorts niet efficiënt om enerzijds een boete op te leggen en anderzijds extra bijstand te geven. De Adviesraad adviseert U daarom de voor- en nadelen van een dergelijke werkwijze nader te verkennen.
4. In artikel 6.6 onder D van de concept-beleidsregels wordt geregeld dat in Schiedam alleenstaande ouders met een kind in de brugklas eenmalig bijzondere bijstand om niet kunnen krijgen voor de kosten voor een computer met printer. In de verordening Maatschappelijke Participatie Kinderen, die in maart werd gepubliceerd, is ook een basis gelegd voor een dergelijke voorziening. Deze is in de “Nadere regels Maatschappelijke participatie kinderen” uitgewerkt. Het advies is te bekijken of dit omwille van de eenvoud niet beter op één plaats kan worden “geregeld”.

Hoogachtend,

Bart Luttk

Voorzitter van de Adviesraad Samenlevingszaken Maassluis